

Mayın 20-də Xalq şairi Sabir Rüstəmxanlının doğum günüdür. Görkəmli şairin yeni şeirlərini təqdim edirik:

SƏNİ VƏTƏNƏ BƏNZƏDİRƏM

Səni səhərin açılmasına bənzədirəm,
Yanağında dan yerinin allığı,
Səsində günəşi qarşılayan quşların
fərəh zənguləsi,
Gülüşündə yeni həyat kimi başlanan
Yeni günün
dərdlərimə dərman olacağı inamı!

Səni bahar leysanına bənzədirəm,
Üzümün qırıqlarını yusun, titrətsin
təşnə ürəyimi...
Quruyan çöllərimə gül toxumu kimi səpilsin.
Və dünyanı çiçək qanadlarında
göyə qaldırsın!

Səni rüzgara bənzədirəm!
Ölü duyğuların üstündən tanrı nəfəsi
kimi əsən,
Ruhumun hər guşəsinə çatan
və mənə ölümsüzlüyü xatırladan!

Səni hələ keçmədiyim yola bənzədirəm!
Həm tale yazısından gələn, həm də ümid ki-
mi öndə
Və ayaqlarıma qüvvət.

Səni vətənə bənzədirəm!
Hara getsəm, döndüyüm!
Səni şeirimə bənzədirəm!
Məni duyduğuna öyündüyüm!

Səni səbrimə bənzədirəm!
Onunla bir möcüzə yaratdığımndan...
Səni qəbrimə bənzədirəm!
Qoynunda rahat yatdığımndan!

ÖLÜM DƏ GƏLSƏ

Yenə ömrün axarı alıb aparır məni,
Yenə qayçı-təyyarə biçir bulud-kəfəni.
Yenə ruhum üsyankar qürbətdəki hər günə...
Otel qəfəslərinə, yol adlanan sürgünə...
Meşələrin sonu yox, dağlar buluddan uca,
Gözümdə dəyəri yox Abşeronun qumunca...
Gözlərin bu dünyanın sahlısız dəniziykən
Bu özgə dənizlərə nə oldu məni çəkən?
Sanılı günlər qalır - hərəsi bir fürsətdi.
Onlar da Sənsiz keçsə, taleyə xəyanət di.
Bütün gözəlliklərin zirvəsi Sevgim isə,
Dünya nəyimə gerek, lənət belə həvəsə...
Havam, suyum, çörəyim!..
Hər şeyim Sənsən, Gülüm!
Məni daha buraxma, hətta gəlsə də Ölüm!

YAŞAMAQ ÜSTƏ

Ayrıcı hardan keçir işıq ilə zülmətin,
Ağ qaradan doğulur, qara enir ağ üstə.
Ocaq külün altında qoruyur nəfəsini,
Kül ölüm kəfənini biçsə də ocaq üstə...

Ceviz qarğa ağzından düşəndə ağac olur,
Ayaqdan qalxan çiçək başımızda tac olur,
Kökündən qopmayana gövdəsi əlac olur,
Neçə pöhrə çalışır boy atıb qalxmaq üstə.

Toxumu qabıq saxlar torpaqla savaşında,
Sonra cücərib qalxar köhnə qabıq başında,
Qar torpağın yorğanı, qayğısı var qışın da
Tağ meyvədən göyərir, meyvə bitir tağ üstə.

Biçin əkindən doğur, əkin başlar biçindən,
Heç varlığın kölgəsi, varlıq yatır heçində,
Günəş atoma bənzər, atom Günəş gücündə
İnsan da dağa dönür, dağ qoyanda dağ üstə...

Kədər sevinc cildində, sevinc bəslər ahını,
Qılinc qınını kəsməz, qın saxlar silahını,
Allahın yaşatdığı yaşadar Allahını
Ölmək üçün dirilir, ölür yaşamaq üstə...

DÜNYANIN TALEYİ

Daha bizlik deyil necəliyimiz
Daha dəyişilib həyatın dadı
Allahın sevgilə yaratdığının
Taleyi şeytanlar barmağındadır.

Başımın üstündə azon dəliyi
Meteor önləyən tavan ki, yoxdur
Bu bulanıq sudan ayrı bir suyun
Bu tozdan aralı havan ki yoxdur.

Bir il Baykonurdan adam qışqırır,
Bir il Çernobıldan atom fısqırır.

Yağış mövsümündə palçıq yağacaq,
Qışda dolu gəlir qar əvəzinə.
Bahar peşimandır oyanışına,
Hörümçək asılır bar əvəzinə.

Bir gündə bostanda solur çiçəklər
Xırmanlar buğdasız sovrulacaqdır.
Raketlər göylərdə ocaq çatanda
Muğanda torpağım qovrulacaqdır.

Ölkələr başında pul düşkünləri,
Ya da ətəklərdə əriyən ərler.
Əxlaqı yerində olamayan kəslər
Əxlaqsız bir toplum yetirəcəklər.

SAAT SƏSİ

Gecə. Yazı masası. İşin şirin yerində
Qulağımda aydınca saat səsləndi birdən:
Tıq...tıq...tıq...
Aram-aram, israrla,
"Zamanın sona çatır,
Susmaq vaxtımdır artıq!"
Baxdım dörd tərəfimə,
Qolumda səssiz saat,
dinləmə əbəz yerə.
Susur əl telefonum
küskündür yad ellərə.
Otaqda televizor,
dolab, çarpayı, çaydan.
Başım üstə çilçirəq,
Hansı saat yerinə
Vaxtı qayçılayacaq?
Tıq... tıq... tıq...
Bəlkə öz ürəyimdir,
deyir yığış, yola çıx..

QALAR

Bir gün torpaq qaçsa ayağım altıdan
Dağlarda bir qaya qardaşım qalar.
Adamlar mövsümlə gəlib gedəcək,
Göyərər ot kimi yaddaşım qalar.

Mərdləri namərdə calasa zaman
Düşmən meydan açsa iştahında qan,
Ölümlə, ölümə gəlsə imtahan
Ya məzarım qalar, ya başım qalar.

Keçmişəm min ilin söz sınağından,
Şükür pay almadım el qınağından,
Ürəyim qopanda öz budağından
Mən getsəm Şirvanlı Adaşım qalar...

Bu zaman bizimlə bitəsi deyil,
Bu yollar mənzilə yetəsi deyil
Düşmənlər yox olub itəsi deyil
Bəd niyyət qaldıqca savaşım qalar..

Gedir ağlayan da, gedir gülən də.
Kim cavab alacaq sirri biləndən?
Məzarlar başında daşlar öləndə
Yurdun sarayında bir daşım qalar...

BOYASIZ MİSRALAR

Taxıl bir sapın üstə
dən tutub sünbül olur.

Ləçəklər bir-birinə
sarılaraq gül olur.

Əsintilər birləşib
rüzgar olur, yel olur.

Bulaqlar bir məcrada
qovuşanda sel olur.

Kəlmə kəlmə sapına
düzüləndə dil olur.

Barmaqlar bir pəncədə
birləşəndə əl olur.

İnsanlar bir qədəri
paylaşanda el olur.

Millət şərə əylisə
alışmadan kül olur.

BAKİ VAXTI

Fərqi yox dünyanın harasında yam
Vətənə yaxındır yoxsa uzaqdır
Bütün işim-gücüm yerli vaxt ilə
Ancaq ürəyimdə tək "Bakı vaxtı"

Üç saat irəli, beş saat geri
Gecəni gündüzlə əvəzləyib yaz
Saat əqrəbini dəyiş gün boyu
Ürək əqrəbinə toxunmaq olmaz.

Nə elə bahadır, nə elə ucuz
Təkrar buraxılmaz ürəyin təkdir
Yerin o üzünə atsan da yenə
"Bakı vaxtı" ilə döyünəcəkdir.

Bakı vaxtı ilə doğulur günəş
Kainat fırlanır, dəyişir çağlar
Bakı vaxtındadır ömrün hər fəsli
Bütün yaşananlar, yaşanacaqlar.

Ömrü qarışdırdı vaxtın əqrəbi
Gündüzü uyudum, gecəni gəzdim
Sevgim də, ömrüm də "Bakı vaxtı"dır
Qəlbim döyündükcə dəyişilməzdir.

18 may 2019

WWW.KASPI.AZ

POEZİYA

11